

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa A. B.

przeciwko Air Italy Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 25 stycznia 2012 r.,

zażalenia powódki na postanowienie zawarte w wyroku Sądu Okręgowego - Sądu

Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 czerwca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z 8 lutego 2011 r. Sąd Rejonowy oddalił roszczenie powoda o przywrócenie do pracy oraz zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy. Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Powód zaskarżył w całości wyrok Sądu Rejonowego, wnosząc o jego zmianę oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z 29 czerwca 2011 r. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że zasądził od pozwanego 8.000 zł tytułem

odszkodowania za niezasadne rozwiązanie umowy o pracę oraz 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za I instancję.

Pismem z 8 lipca powód wniósł o uzupełnienie wyroku z 29 czerwca 2011 r. w zakresie zwrotu powodowi opłaty stosunkowej od pozwu oraz apelacji. Postanowieniem z 15 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy uzupełnił wyrok z 29 czerwca 2011 r. w ten sposób, że w punkcie 2. wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda 6.505 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym.

Powód wniósł do Sądu Najwyższego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z 29 czerwca 2011 r., zawarte w wyroku z 29 czerwca 2011 r., w przedmiocie kosztów procesu za I instancję. Postanowieniu zarzucono naruszenie art. 98 k.p.c. oraz art. 109 k.p.c. przez nie zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów sądowych za pierwszą instancję tj. opłaty stosunkowej od pozwu, pomimo wydania przez Sąd II instancji wyroku uwzględniającego apelację powoda w całości oraz terminowego złożenia wniosku w tym zakresie.

W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, że Sąd Okręgowy w uzasadnieniu postanowienia z 15 lipca 2011 r. pominął milczeniem wnioski powoda co do uzupełnienia wyroku w zakresie zwrotu opłaty stosunkowej za pozew. Wyrok z 29 czerwca 2011 r. został doręczony powodowi 13 września 2011 r. W orzeczeniu tym nie zawarto wyjaśnień co do podstawy faktycznej i prawnej braku rozstrzygnięcia o zwrocie powodowi opłaty stosunkowej od pozwu. W ocenie powoda, Sąd Okręgowy wydając wyrok z 29 czerwca 2011 r., którego częścią było postanowienie dotyczące kosztów i orzekając jedynie o zwrocie w wysokości 60 zł, naruszył art. 98 k.p.c. oraz art. 109 k.p.c. Podniesiono, że jedyną możliwością sanacji tego braku jest uwzględnienie zażalenia. Ze względu na treść art. 351 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy nie miał bowiem możliwości uzupełnienia wyroku z 29 czerwca 2011 r. w zakresie zwrotu opłaty stosunkowej za pozew.

Wniesiono o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego w zakresie kosztów za pierwszą instancję i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Wniesiono także o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie do Sądu Najwyższego służy na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu w takim zakresie, w jakim mogło być ono wydane przez ten sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie apelacyjne. W konsekwencji zażalenie do Sądu Najwyższego na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji o kosztach postępowania apelacyjnego, a także o kosztach postępowania kasacyjnego w przypadku uprzedniego uchylecia przez Sąd Najwyższy wyroku sądu drugiej instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego (art. 108 § 2 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).

Na postanowienie sądu odwoławczego w przedmiocie kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji zażalenie stronom nie przysługuje, co zostało wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego (postanowienie SN z 23 czerwca 2010 r., II CZ 45/10, OSNC 2010, nr 12, poz. 171 oraz postanowienie SN z 24 września 2010 r., IV CZ 60/10, niepubl., postanowienie SN z 27 stycznia 2011 r., II PZ 53/10, LEX nr 784936).

Jeżeli na skutek apelacji, tak jak miało to miejsce w sprawie, sąd odwoławczy orzeka reformatoryjnie i rozstrzyga o kosztach postępowania przed sądem pierwszej instancji, postanowienie w tym przedmiocie nie może być skutecznie zaskarżone do Sądu Najwyższego, jako że koszty te były już przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji (art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. – postanowienie SN z 26 stycznia 2011 r., IV CZ 103/10, LEX nr 898273). Sąd odwoławczy rozstrzygając bowiem o kosztach procesu przed Sądem pierwszej instancji rozstrzyga w istocie o kosztach procesu, które były uprzednio przedmiotem rozstrzygnięcia przez Sąd pierwszej instancji (wyrok SN z 5 maja 2011 r., II PK 181/10, LEX nr 863979).

Należy przypomnieć, że w odniesieniu do orzeczenia o kosztach postępowania przed sądem pierwszej instancji, o których sąd ten rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie, zasada dwuinstancyjności postępowania sądowego, określona w art. 176 ust. 1 Konstytucji, realizuje się przez możliwość jego zaskarżenia do sądu drugiej instancji przez każdą ze stron. W takiej sytuacji

jednak sąd drugiej instancji orzeka co do kosztów procesu, które były już uprzednio przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji, w wyniku uwzględnienia apelacji i zmiany wyroku sądu pierwszej instancji lub jedynie po rozpoznaniu zażalenia w przedmiocie kosztów.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.